



De volgende ochtend, nadat ik me had verlost van mijn kater, ging ik naar mijn kantoor op de Alexanderplatz, maar niet voor ik de cheque van Six had geïnd bij de bank en een pak Muratti had gekocht.

Ik had me ook een fraaie zijden kamerjas gekocht om het lot te bedanken voor het sturen van zo'n vrijgevege cliënt.



Mijn kantoor lag op de vierde verdieping van het Alexander Haus. De toon werd al in de lobby gezet.



Ik deelde mijn overloop met een Duitse tandarts, een Duitse verzekeringsagent en een Duits wervingskantoor, voor het geval er twijfels zouden zijn ...



De meeste van mijn dossiers waren joodse onderduikers; in die smerige periode waren er een heleboel verdwenen Joden. Een groot deel van mijn werk bestond erin hen terug te vinden.



Ik had geen bijzondere reden om van ze te houden, maar ook niet om ze te haten. Ik behandelde de Joden als eender welke andere cliënt.



Zaken zijn zaken. Maar ik had zelden goed nieuws voor hen ...



En ik had een andere lopende zaak ...



Privéspeurder?

Ja. Ik ben ingeschakeld door de verzekering om de brand te onderzoeken.



Wat kunt u me erover vertellen? Is de schouw-arts geweest?

Ja, 'n ouwe van de Alex, Illman, met 'n sikje en een bril, hij is langgekomen met Kriminalkommissar Jost.



Jost? Ik had niet gedacht dat die z'n reet zou verplaatsen voor zo'n kleinigheid.

Dus het zou met kwade opzet zijn gebeurd?



Ruikt u die benzinegeur niet?

Niet echt. Berlijn ruikt altijd wat zo.

Nou ja, ze hebben jerrycans gevonden in de tuin. Wat mij betreft, is het duidelijk.



Stoort het u als ik een kijkje ga nemen? Voor m'n onderzoek ...

Doe maar. Ik weet niet eens waarom ik deze ruïne moet bewaken.



Ik heb het altijd een idioot idee gevonden om de plaats delict te laten bewaken nadat de misdaad was begaan ...

... alsof de moordenaar zou terugkeren om z'n werk te bewonderen ...



Ik wilde vooral een beeld krijgen van de plek, ik werk beter op die manier.



Ik was niet al te teleurgesteld dat de politie de kluis had meegenomen.

De schouw-arts zou me de rest vertellen.



Dat is Frau Schmidt, de huishoudster van de familie Pfarr. Ze wist er niet van. Arm kind, ze is in shock.



En waar woont u?

In de Neuenburger Strasse.

Daar rijd ik langs, u kunt meerijden.



Ik wil u niet storen, maar als u erop staat, dat zou erg aardig van u zijn. Ik ben er echt niet goed van.



Laat mij u helpen.

U bent zo vriendelijk, meneer...?



Gunther, Bernie Gunther.



Bent u van de politie?

Ik onderzoek de brand.



Daarom zou ik graag met u praten over het echtpaar Pfarr. Het zou me in mijn onderzoek helpen als ik wat meer over hen wist.



Hoelang kende u Herr Pfarr en zijn vrouw al?

Ongeveer een jaar.



Maakten ze vaak ruzie?

Oh, ja! Toen ik net voor hen begon te werken, waren ze heel verliefd ...



Maar wat later raakte ze haar baan kwijt en begonnen ze te ruziën. Echte ruzie, alsof ze elkaar haatten.



Ik weet niet waarom ze niet gelukkig waren.

Hun huis was zo mooi dat het 'n plezier was het schoon te maken, ik meen het.



Had Frau Pfarr mooie juwelen?

Absoluut, maar ik heb haar ze nooit zien dragen.



Maar ik herinner me wel dat ik op een dag een paar oorkingen heb gevonden in een vestzak van Herr Pfarr. Het waren niet die van Frau Pfarr.



Hoe bedoelt u?

Het waren oorkingen voor oren met gaatjes. Maar Frau Pfarr had geen gaatjes in haar oren. Ze droeg alleen clips.



Hier, dat zal u opkikkeren.

Dank u ... Ik heb m'n eigen conclusies getrokken, maar ik heb niks gezegd. Ik denk dat ze daarom is gaan drinken als een spons.



En haar man werkte voor het ministerie van Binnenlandse Zaken, hè?



Ja, bij justitie, denk ik, in de zetel van het Arbeitsfront op de Bülowplatz.



Wanneer hebt u ze voor het laatst gezien?

Twee weken geleden. Ik ben net op vakantie geweest. Hij was er niet en zij leek voor 'n keer eerder vrolijk.



Ze vertelde mij dat ze naar een kuuroord vertrok. Ik denk dat ze door de alcohol gedehydrateerd raakte.



Stoort het u als ik even een blik werp op zijn uniform?

Natuurlijk niet. Hij is dood, toch?



Godallemachtig!

Fwieet!



Herr Pfarr was dus een zwarte engel.



Weet u of Herr Pfarr vijanden had? Hebt u 'm ruzie horen maken met iemand anders dan zijn vrouw?

Ja, ik herinner me iets.



Een paar maanden geleden heb ik Herr Pfarr horen discussiëren met Herr Six in zijn bureau. Het waren schokkende woorden! Ze bespraken de politiek en zijn schoonvader zei heel harde dingen over onze Führer.



Herr Six, zijn schoonvader? Weet u dat zeker?



Dus, de ideale schoonzoon was een nazi van het ergste soort die zijn steenrijke schoonvader de huid stevig vol schold ...



Daartussen, een alcoholische, depressieve echtgenote die weer vrolijk wordt, als bij toverslag ...



En in de zak van de man oorbellen die niet in de oren van zijn eega passen ...



Het was tijd om een bezoek te brengen aan mijn vriend Weizmann, voormalig juwelier die zich had omgeschoold tot pandjesbaas.

Uche! Uche!



Je moet beter op jezelf passen, Weizmann, of 's een luchtje scheppen.

Wat heb ik aan een lang leven? En de lucht stijgt me naar het hoofd.



Ik kan er ook maar beter aan wennen om het zonder zuurstof te doen, want ze gaan het binnenkort toch verbieden aan Joden.

Wat kan ik voor je doen, Bernie?



Maar jullie mogen toch nog gewoon zuipen? Had ik toch bijna medelijden met je. Er is niks verloren zolang er nog te zuipen valt.

Was dat maar zo, uche, uche ...



Oké ... uche, uche ... als dat juweel authentiek is, en dat is het vast, uche, uche ... anders zou je hier niet zijn, dan is het een erg mooi stuk.